

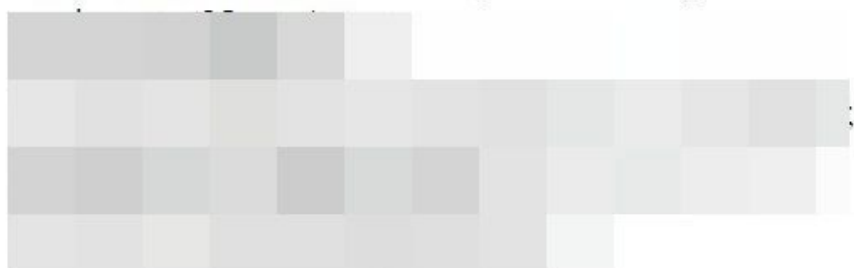
A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság Budapesten, 2024. november 27. napján meghozta az alábbi

V É G Z É S T :

A bíróság az

Ábel Attila
feljelentett

– született: Szolnokon, 1971. január 15. napján;

ellen rágalmozás vétsége [Btk. 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont] miatt indult büntetőeljárást megszünteti.

A bíróság megállapítja, hogy Németh Szilárd István (számlaszám: [redacted]) feljelentő a 2024. március 4. napján lerótt 10.000 (tízezer) forint eljárási illeték visszatérítésére jogosult.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye. A fellebbezést az elsőfokú bíróságnál lehet írásban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani.

I n d o k o l á s

Németh Szilárd István 2024. március 1. napján kelt és a bíróságon 2024. március 2. napján előterjesztett beadványában feljelentést tett ismeretlen személy ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő rágalmozás vétsége miatt.

Németh Szilárd István feljelentésben előadta, hogy 2024. február 2. napján az abel.attila@gmail.com e-mail címről Fürcht Nórához érkezett elektronikus levélben a levél küldője az alábbi kijelentéseket tette:

- „az, hogy Szilárd orvosi értelemben elmebeteg-e, vagy csak szélsőségesen elmezavaros, lényegtelen”;
- „Te magad is fel tudnál sorolni vagy harminc esetet, amikor személyesen tapasztaltad a hazugságait, manipulációját, aljasságait”;
- „.... igyekszik minden szaros ügyet másokra kenni”;
- „.... Szilárd hűtlen kezelést követő levelét”.

A fenti napon a fent megjelölt e-mail címről továbbá Jacsó Szixtinhez is érkezett elektronikus levél, amelyben az alábbi sérelmezett kijelentések szerepeltek:

- „[Németh Szilárd] hogyan próbált 30-32 milliárd forint értékben hűtlen kezelésre kényszeríteni bennünket.”;
- „A Fidesz alelnöke 2,4 milliárd forintot nyúlt le csak a Csepel Birkózó Clubtól. ... Mindenkit átvert. Az ingyenes átadásra követelt csepeli önkormányzati vagyon értéke 10-14 milliárd forint. Ez a jogászaink szerint is köztörvényes bűncselekmény, amit szóban és írásban is követelt.”;
- „A Jedlik Gimnázium felújításánál az 5 milliárd forintos keretből olyan épületet tervezett, ami 25 milliárdba került. 20 milliárd forintos hűtlen kezelést követtünk volna el ismételten, ha eleget teszünk a követelésének...”.

Az elektronikus levelekhez három további melléklet került csatolásra Felemelkedés és önbuktatás, Összeomlás és lelkiállapot, valamint Kényszer a hűtlen kezelésre elnevezéssel.

A fenti levelekben és annak mellékleteiben szereplő állítások a feljelentő álláspontja szerint súlyosan sértik a feljelentő társadalmi megítélését, megbecsülését, mivel olyan színben tüntetik fel a feljelentőt, mint aki súlyos mentális- és alkoholproblémákkal küzd, megbízhatatlan, áruló, hatalmával és pozíciójával visszaél, attól sem riad vissza, hogy bűncselekményeket kövessen el, illetve azok elkövetésére másokat is rábírjon. A feljelentő akként nyilatkozott, hogy a sérelmezett kijelentéseket tartalmazó küldemény a fent megjelölteken kívül más személyekhez, e körben az Energiaügyi Minisztériumhoz is megküldésre került, így az nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé vált.

A bíróság felhívására a feljelentő akként pontosította feljelentését, hogy a sérelmezett kijelentéseket tartalmazó elektronikus levelek Fürcht Nóra és Jancsó Szixtin Gmail fiókjába kerültek megküldésre, erre tekintettel is a feljelentő a bíróság illetékességét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 21. § (3) bekezdésének a) pontjára alapítja. A feljelentő 2024. március 4. napján a 10.000 Ft eljárási illetéket leróta.

A bíróság a 2024. június 7. napján kelt 12.Bpk.XXI.275/2024/6. számú végzésével nyomozást rendelt el a feljelentettek valós személyazonossága, személyes adatai, továbbá pontos lakó- és tartózkodási helye megállapítása céljából, amelynek határidejét egy alkalommal a 2024. augusztus 8. napján kelt 12.Bpk.XXI.275/2024/9. számú végzésével meghosszabbította. Az általános nyomozó hatóság a nyomozás elvégzése után az ügyiratokat a bíróságnak visszaküldte azzal, hogy az ismeretlen elkövető kiléte a nyomozás adatai alapján megállapításra került.

A Btk. 4. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény az a szándékosan vagy – ha e törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli – gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre e törvény büntetés kiszabását rendeli.

A Btk. 226. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tény állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint, aki a 226. §-ban meghatározottakon kívül mással szemben a sértett munkakörének ellátásával, közmegebízásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben vagy nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a becsületsértést tettelesen követi el. A Btk. 231. § (2) bekezdés értelmében a 221–228. §-ban meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető, kivéve, ha a 227. §-ban meghatározott bűncselekményt rendvédelmi szerv tagjának sérelmére követik el.

A Be. 378. § (3) bekezdése szerint a magánindítványt attól a naptól számított egy hónapon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekményről tudomást szerzett. A feljelentő 2024. február 2. napján szerzett tudomást a bűncselekményről a részére továbbított elektronikus levelek útján, így a 2024. március 2. napján előterjesztett feljelentését a bíróság joghatályos magánindítványként értékelte.

- [10] A Be. 765. § (1) bekezdése értelmében a magánvádas eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a sértett ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. Magánvádas eljárásban a feljelentés a vád, így annak a Be. 422. § (1) bekezdésében támasztott követelményeknek kell megfelelnie. A bíróság megállapította, hogy a feljelentés megfelel a törvényes vád követelményeinek.
- [11] A bíróság ezt követően megvizsgálta, hogy az elkövetési magatartás kimeríti-e a rágalmazás, illetve a rágalmazáshoz képest szubszidiárius becsületsértés törvényi tényállásának elemeit.
- [12] A bíróság a sérelmezett kijelentések vonatkozásában az Alkotmánybíróság által a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kidolgozott alkotmányjogi szempontrendszer alapján vont a vizsgálat alá, hogy a feljelentő által tett kijelentésekkel megvalósította-e a rágalmazás vagy a becsületsértés büntető törvénykönyv különös részi törvényi tényállásait.
- [13] Az Alkotmánybíróság által a közszereplők bírálatával összefüggő véleménynyilvánítási ügyekre kidolgozott szempontrendszer abból indult ki, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága kitüntetett szereppel bír, az egyéni önkifejezésen túl a demokratikus közvélemény és akaratképzés nélkülözhetetlen forrása. A demokratikus kormányzás és a politikai közélet ugyanis feltételezi a különféle vélemények akadálymentes közlésének, közölhetőségének és ütköztetésének szabadságát. A szólás-, és sajtószabadság pedig a polgárok önkormányzását és a demokratikus párbeszédben való részvételét elősegítve garantálja a demokratikus közélet fejlődését (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [23] bekezdése). Mindezek alapján a véleménynyilvánítás a politikai közösség demokratikus működésében vitathatatlanul alkotmányos szerephez jut. Ez biztosítja ugyanis a részvétel lehetőségét a társadalmi és politikai folyamatokban, illetőleg a közügyekről történő tájékozódás, információszerzés körében is nélkülözhetetlen. Kiemelt jelentőséggel bír a közéleti szereplők tevékenységének, így különösen a közpénzek felhasználásának, kezelésének ellenőrzésében és ellenőrizhetőségében, illetőleg a közhatalommal visszaélők elszámoltathatóságában. Az alkotmánybírósági gyakorlat kiemeli azt is, hogy nem bizonyos vélemények, hanem maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvez alkotmányos védelmet, ezáltal a vélemények szabad kifejtésének adottsága a sokszínű és demokratikus közvélemény, politikai akaratképzés elsődleges garanciájaként jelenik meg (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [24] bekezdése). A közügyekben való megszólalás fokozott védelemben részesítését az indokolja, hogy az állami szervek, illetőleg a képviselőtükből eljáró közszereplő személyek ellenőrizhetőek, elszámoltathatóak legyenek, ezáltal biztosítva a demokratikus önkormányzást is. Egy demokratikus államban a polgároknak alapvető joguk van a közügyeket érintően ahhoz, hogy információkhoz jussanak. Az Alkotmánybíróság több határozatában is hangsúlyozta, hogy a közéleti véleménynyilvánítás lehetősége annak tartalmára tekintet nélkül részesül védelemben, azért, hogy a politikai közösség valamennyi tagjának esélye és joga lehessen a közügyeket érintő kérdések szabad vitatásához (30/1992. (V. 26.) AB határozat, 18/2004. (V. 25.) AB határozat). Ebből az is következik, hogy a véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határainak meghúzásakor a közélet demokratikus és szabad fejlődésének társadalmi érdeke is mindig kiemelt figyelmet igényel (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [25] bekezdése). Ennek részét képezi az, hogy a közösségben a sokszínű nézetek jelenléte teszi lehetővé az egyének számára annak megválasztását, hogy az egymással versengő érvek közül választhassanak, amely megvalósulása hozzájárul a társadalmi kérdések megoldásához is (18/2004. (V. 25.) AB határozat III.2.1. pontja).
- [14] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a közéleti viták sok esetben szükségképpen együtt járhatnak a közügyeket alakító személyek bírálatával, és ennek során sor kerülhet a közéletet formálók tevékenységének akár éles, túlzó kritikájára, e személyek hitelességének megkérdőjelezésére is. Kiemelte, hogy demokratikus társadalmakban a közhatalom és a köztisztviselők gyakorlók ellenőrzésének és ellenőrizhetőségének garanciája felöleli a közszereplők bírálatának szabadságát is. Ennek érvényesüléséhez pedig nélkülözhetetlen követelmény, hogy a polgárok különféle retorziók és hátrányos következményektől való

félelem nélkül vehessenek részt a közéleti vitákban. E megfontolás alapja, hogy a közügyeket érintő véleménynyilvánítás középpontjában elsősorban a politikai közösség demokratikus működése és nem a szólással, bírálattal érintett közszereplő személye áll (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [26] bekezdése). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor kiemelte azt is, hogy a büntetőjog ultima ratio jellege megköveteli, hogy kizárólag a legsúlyosabb esetekben kerülhet sor a véleménynyilvánítás jogával élő személy felelősségre vonására olyan esetekben, amikor a közölt vélemény alkotmányos jogot sért vagy a jogsérelem veszélye közvetlenül megjelenik. Ezzel biztosítható, hogy a közélet véleményformálásában részt venni kívánók ne legyenek megfélemlítve és ne kényszerüljenek öncenzúrára, így a plurális alapokon nyugvó közélet kibontakozhasson (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [30] bekezdése).

A véleménynyilvánítási szabadságnak büntetőjogi eszközökkel történő korlátozása során figyelemmel kell lenni arra, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog által védett, alkotmányosan nem büntethető véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos véleménynyilvánítást tekintve tágabb, mint más személyeknél (36/1994. (VI. 24.) AB határozat). Amennyiben a közszereplőket érintő véleménynyilvánításhoz való jog és az emberi méltóságból eredeztethető jó hírnév védelmének joga kerül egymással konfliktusba, csak nagyon szűk körben korlátozhatja a demokratikus társadalmak alapját képző véleménynyilvánításhoz fűződő jogot az egyént megillető jó hírnévhez való jog. Erre az álláspontra helyezkedett az Emberi Jogok Európai Bírósága is, hangsúlyozva, hogy a politikai szerepet vállalók nagyobb toleranciát kötelesek tanúsítani az őket érő kritikákkal szemben (Lingens kontra Ausztria ügy (9815/82. 42. pont)). Ezt a gyakorlatot vitte tovább és erősítette meg a strasbourgi bíróság későbbi határozataiban is, felhívva a figyelmet arra, hogy a közszereplőket e minőségükből fakadóan nagyobb türelességi kötelezettség terheli a velük szemben megfogalmazott bírálatokkal szemben. Így a kormányzat bírálatával kapcsolatos Castells kontra Spanyolország ügyben is kimondta a bíróság, hogy egy megválasztott közszereplő esetében különösen kiemelt szerephez jut a szabad véleménynyilvánítás, tekintettel arra is, hogy e személyek azért kerültek megválasztásra, hogy a közösség érdekeit képviseljék, ebből kifolyólag is önmérsékletet kell tanúsítaniuk a büntetőeljárások igénybevétele során (Castells kontra Spanyolország ügy (11798/85 46. pontja)). Ekként foglalt állást a bíróság a Feldek kontra Szlovákia ügyben is, hangsúlyozva, hogy a közéletet érintő és így közérdeklődés tárgyát képező tárgykörökben a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása csak nagyon szűk körben nyerhet igazolást (Feldek kontra Szlovákia ügy (29032/95 83. pontja)). Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni, azt szem előtt tartva azonban, hogy e kiemelt alkotmányos védelem még a közszereplőket támadó bírálat tekintetében sem lehet korlátlan, az emberi státuszt közvetlenül megtestesítő emberi méltóság ugyanis a közéleti vita szabadságának határvonalát jelenti (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [28]-[29] bekezdése).

A közszereplőket ért bírálat büntetőjogi megítélése során az első vizsgálandó szempont, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.

A bíróság megállapította, hogy a feljelentésben sérelmezett kijelentések kifejezetten a feljelentőre mint közéleti szereplőre vonatkoztak, a feljelentőt mint politikai szereplőt és tevékenységét érintette. A közlés apropóját adó esemény körében a bíróság kiemeli, hogy a feljelentőre a szintén politikai tevékenységet folytató feljelentett által megfogalmazott kritika a 2024. évi helyi önkormányzati választásokat megelőzően, a kampányidőszakban került megfogalmazásra a politikában részt vevő címzettek felé, illetőleg a feljelentett nyilvános Facebook internetes honlapon is nyilvánosságra hozta a sérelmezett kijelentéseket tartalmazó levelet. A feljelentett és a feljelentő közötti korábbi szoros politikai kapcsolat és annak időközbeni megromlása a nyilvánosság számára is ismertté vált. A feljelentett a

nyilatkozataiban negatívan értékelte a feljelentő korábbi önkormányzati vagyont érintő döntéseit, és ehhez kapcsolódóan a feljelentő személyiségét, e körben megbízhatóságát, tisztességességét is megkérdőjelezte. A sérelmezett kijelentések egy része a feljelentő személyére fogalmaznak meg közvetlenül kritikát, míg más részük a feljelentő tevékenységére, így a közpénzek kezelésére vonatkoznak. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható a kijelentések tárgya és megtételének körülményeire tekintettel is a közlés aktualitása és közéletet befolyásoló jellege.

A büntethetőség értékelése során ezt követően azt kell vizsgálni, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthető-e. Ez adja a rágalmozás és a becsületsértés elhatárolásának alapját is, de jelentősége van a közügyeket érintő körben azért is, mert ettől függően más büntetőjogi megítélés alá esnek az egyes kijelentések. A rágalmozás és becsületsértés elhatárolása körében figyelemmel kell lenni arra, hogy a rágalmozás kizárólag tényállítással követhető el, azzal azonban, hogy rágalmozás esetében a passzív alanytól különböző más személy előtt kell elhangoznia a sérelmezett állításnak, mivel ennek hiányában a becsület csorbítására alkalmas tényállítás esetén is csupán becsületsértés valósulhat meg. Ezzel szemben a becsületsértés törvényi tényállása kifejezés használatához, becsületet csorbító cselekményhez, illetőleg a Btk. 227. § (2) bekezdése esetén tettegességhez kötődik. A rágalmozás megvalósulásának alapját képző tényállítás olyan a sértettet egyedileg felismerhetően megjelenítő nyilatkozat, amely tartalma múltbeli vagy jelenben tartó cselekmény, történés, vagy állapot, ezzel szemben nem tényközlés a bírálat, a kritika, a vélemény. Nem tényállításnak, hanem értékítéletnek tekintendő az adott közlés, ha annak alapja nem egyedileg körülhatárolt esemény, történés, hanem olyan kijelentés, amelynek értékelő funkciója van, illetőleg a valósághoz fűzött következtetésként jelenik meg. Az értékítéletek általános jellemzője, hogy igazságtartamuk, bizonyíthatóságuk nem ellenőrizhető, szemben a tényállításokkal. A rágalmozó tényállítása eseményt, történetet tartalmaz, és ezért az objektív valóság hitelének látszatát kelti. A becsületsértés elkövetési magatartása viszont értékítéletet fejez ki. A rágalmozás tényállítása arra alkalmas, hogy annak alapján a tudomást szerző maga alkosson értékítéletet, míg a becsületsértő a saját értékítéletét adja tovább (EBH2017. B.11.). A büntetőjogi fenyegetettség tekintetében a közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, azaz azok nem szankcionálhatóak büntetőjogi eszközökkel, különös figyelemmel arra, hogy azok igazságtartalma nem is ellenőrizhető, így az igazolást sem nyerhet. A közszereplést vállaló személyek pedig e tevékenységükkel egyben vállalják azt is, hogy ellenőrzésük és a közösség tájékoztatása keretében őket esetlegesen túlzást, provokációt vagy sértést is magába foglaló közlések érik, ezzel szemben nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk. A feljelentő által sérelmezett azon kijelentések, melyek a feljelentettet elmebetegnek, illetőleg manipulatív, hazudozó és aljas jellemvonásokkal írják le, kétséget kizáróan értékítéletekként minősülnek, így azok igazságtartamának vizsgálata fel sem merül. Ezen értékítéletek rágalmozást nem, csupán becsületsértést valósíthatnak meg, azonban a közszereplők bírálhatóságának határait is tekintettel önmagukban élvezik a véleménynyilvánítás szabadságának oltalmát. Ez azon alkotmányos tételre vezethető vissza, hogy a szabad véleménynyilvánítás különleges védelmet követel akkor, amikor közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti (34/2004. (IX. 28.) AB határozat 3.1. pontja). Az inkriminált kijelentések másik csoportja a feljelentő vagyongazdálkodásával kapcsolatos tevékenységére irányultnak. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kijelentések egy választási kampányidőszak idején hangoztak el, azok aktualitása vitathatatlan, esetükben öncélúság sem állapítható meg. A kijelentések az önkormányzat tevékenységének megítélését jelentősen befolyásoló, a közpénzek elosztásával és felhasználásával kapcsolatos kérdéskörbe tartoztak, e körben olyan tárgyakat érintettek, amelyek a közösséget megillető tájékoztatás és a szabad véleményalkotás szempontjából jelentőséggel bírnak. A feljelentés és annak mellékletei alapján megállapítható, hogy a

feljelentett kijelentéseinek célja az önkormányzatot is érintő vagyongazdálkodás kritikájának megfogalmazása volt. A közpénzek törvényes felhasználásának egyik fontos kontrollja a vagyont érintő döntések átláthatósága, mint a döntéshozók, mind az abban közvetlenül részt nem vevő egyének tájékoztatása, információkhoz való hozzáférése révén. Egy demokratikus társadalomban elengedhetetlen, hogy biztosított legyen a közszereplők költségvetéssel összefüggő döntéseinek bírálata, ellenőrzés alá vonhatósága, és ennek során e döntések akár erős hangvételű megkérdőjelezése is. A feljelentett sérelmezett – közpénzek kezelését érintő – kijelentései pedig pont e körbe voltak vonhatóak.

A közéleti szereplő személyiségi jogainak védelme és a véleménynyilvánítási szabadságának összeütközése esetén végül vizsgálatot igényelt, hogy az alapjog-korlátozás nem lépte-e át az emberi méltóság már korlátozhatatlan magját, amely a véleménynyilvánítás határaként jelenik meg. A véleménynyilvánítás szabadsága ugyanis már nem terjed ki az olyan öncélú, közügyek vitatása körébe nem vonható kijelentésekre, így különösen a magán- és családi életre vonatkozó közlésekre, amelyek célja kifejezetten csupán más megalázása, más számára sérelem okozása. Jelen eljárás alapjául szolgáló, feljelentésben megjelölt közlések kétségen kívül valamennyi kijelentést érintően a közügyekben folytatott vitákhoz kapcsolódnak. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a feljelentett ezen véleményei közérdekű kérdésekkel összefüggően kifejtett álláspontoknak tekintendők, amelyek aktualitását éppen az akkori választási időszak is adta, így a véleménynyilvánítás szabadságának oltalma körébe vonhatóak.

A fentiek alapján a cselekmény tényállásszerűségének vizsgálata körében az alkotmánybíróság által kidolgozott szempontrendszer alapján a bíróság megállapította, hogy a sérelmezett kijelentések nem alkalmasak a rágalmazás és a becsületsértés törvényi tényállásának megállapítására, ezért a feljelentett cselekménye – jogellenesség hiánya miatt – nem eredményezhet büntetőjogi felelősségre vonást.

A bűncselekmény fogalmi eleme a társadalomra veszélyesség, a cselekmény jogellenessége. A jogellenesség hiánya mögött olyan érdekhelyzetek és mérlegelések – mint például közéleti vitákban szabad véleménynyilvánítás – állnak, amelyek esetén nagyobb érdek fűződik a becsületcsorbításra alkalmas tényközlés megtételéhez, mint a jó hírnév büntetőjogi szankciókkal történő védelméhez. Amennyiben egy közszereplő tevékenységére vonatkozóan kerül sor vélemény közlésre, értékelés alá kell vonni a közéleti szerepet betöltő személyek bírálhatóságának határait, szem előtt tartva a közügyek szabad vitatásához fűződő, demokratikus értéként is megjelenő érdeket. Amennyiben a vád tárgya önmagában becsület csorbítására objektíve nem alkalmas állítás, vagy jogellenességet, társadalomra veszélyességet kizáró egyéb körülmény merül fel, az eljárást a Be. 492. § (1) bekezdésének a) pontja alapján – mivel a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény – ügydöntő végzéssel meg kell szüntetni.

A bíróság a Be. 762. § (1) bekezdése szerint eljárva, figyelemmel a Be. 766. § (2) bekezdésére, a Be. 492. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott okból a rendelkező részben foglaltak szerint az eljárás megszüntetéséről határozott, mivel a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdése m) pontjának mb) alpontja alapján ha magánvádas eljárásban a bíróság az eljárást a személyes meghallgatás megkezdése előtt vagy a személyes meghallgatás alapján megszünteti, azoktól az esetektől eltekintve, amelyekben az illetéket törvény rendelkezése alapján kell törölni vagy visszatéríteni, a kiszabott, de még meg nem fizetett illeték törlésének, illetőleg a megfizetett illeték visszatérítésének – hivatalból, vagy a fizetésre kötelezett, illetve jogutódja kérelmére – van helye.

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság illetékessége a Be. 21. § (3) bekezdésének a) pontján alapul.

[25] A végzés ellen a Be. 579. § (1) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek, a jogorvoslati jogosultságra nyitva álló határidő a Be. 582. § (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2024. november 27. napján

Dr. :

bíró

A kiadmány hitelével: